

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นที่ผ่านการคัดเลือกประเภทสอบรวมเข้ามหาวิทยาลัย และประเภทคะแนนเยี่ยมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาจำนวน 286 คน ที่เข้าศึกษาในปีที่ 1 ปีการศึกษา 2513 ถึงปีการศึกษา 2517 รวม 5 คณะ คือ คณะเกษตรศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ตามประเภทการคัดเลือกเข้าศึกษา คือพวกที่ผ่านการคัดเลือก โดยพิจารณาจากคะแนนร้อยละในการสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่คะแนนสูงสุดจำนวนร้อยละ 5 - 20 คนแรกของจังหวัดทั้ง 16 จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นประเภทคะแนนเยี่ยมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 143 คน กับอีกกลุ่มหนึ่งคือ พวกที่ผ่านการคัดเลือกโดยการสอบคัดเลือกรวมโดยทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ จำนวน 143 คนเช่นกัน ทั้งสองกลุ่มมีลักษณะต่าง ๆ คล้ายคลึงกันจากการจับคู่โดยคำนึงถึงสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษาได้แก่ เพศ อายุ แผนกวิชาที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษาที่เข้าศึกษา คณะและสาขาวิชาที่เรียน กับสถานภาพครอบครัว ได้แก่มรด้าเนา และอาชีพบิดามารดา ซึ่งการจับคู่กลุ่มตัวอย่างนี้ เป็นการควบคุมตัวแปรต่าง ๆ ยกเว้นความแตกต่างในวิธีการคัดเลือกนักเรียนทั้งสองวิธีดังกล่าว ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยคือ คะแนนเฉลี่ยสะสมชั้นปีที่ 1 และคะแนนร้อยละชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทำการทดสอบความแตกต่างของคะแนนร้อยละในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการทดสอบค่าที (t-Test) และทำการ เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคายการวิเคราะห์ความแปรปรวนรวม (Analysis of Covariance with Randomized Block Design) โดยจัดกลุ่ม (Blocks) ตามคณะ และใช้คะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นปีที่ 1 เป็นคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาหรือตัวแปรตาม คะแนนร้อยละชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งใช้แทนพื้นความรู้เดิม ของนักศึกษาเป็นตัวแปรร่วม (Covariate) ของการศึกษานี้

ผลการวิจัย

1. คะแนนเฉลี่ยร้อยละในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของนักศึกษาประเภทคะแนนเยี่ยมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และประเภทสอบรวมเข้ามหาวิทยาลัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยที่นักศึกษาที่ผ่านการคัดเลือกประเภทคะแนนเยี่ยมของภาค มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่านักศึกษาประเภทสอบรวมเข้ามหาวิทยาลัย
2. นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นทุกคน ที่ผ่านการคัดเลือกประเภทการสอบรวมเข้ามหาวิทยาลัย และประเภทคะแนนเยี่ยมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาความแปรปรวนของคะแนนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อคะแนนเฉลี่ยสะสมชั้นปีที่ 1

การอภิปรายผล

ผลการวิจัยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นที่ผ่านการคัดเลือกประเภทการสอบรวมเข้ามหาวิทยาลัย และประเภทคะแนนเยี่ยมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือนี้เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัยที่วางไว้ว่านักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นที่ผ่านการคัดเลือกประเภทการสอบรวมเข้ามหาวิทยาลัยและประเภทคะแนนเยี่ยมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาความแปรปรวนของคะแนนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อคะแนนชั้นปีที่ 1 แล้ว ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในชั้นปีที่ 1 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นทั้ง 2 ประเภทไม่แตกต่างกัน เมื่อทำการควบคุมตัวแปรบางประการ ได้แก่ เพศ อายุ แผนกวิชาที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษาที่เข้าศึกษา คณะและสาขาวิชาที่ศึกษา ภูมิลำเนา และอาชีพบิดามารดาของกลุ่มตัวอย่าง ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของฉวีวรรณ พรหมสาขา ณ สกลนคร¹ ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อยู่ชยา²

¹ ฉวีวรรณ พรหมสาขา ณ สกลนคร. เรื่องเดียวกัน, หน้าเดียวกัน.

² ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อยู่ชยา. เรื่องเดียวกัน, หน้าเดียวกัน.

กล่าวคือ โอกาสการสอบคัดเลือกผ่านมีสิทธิ์เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยของผู้มีภูมิลำเนาอยู่ในภูมิภาคต่ำกว่าโอกาสที่ควรได้เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญ .05 และโอกาสสอบคัดเลือกของผู้มีภูมิลำเนาอยู่ในส่วนกลางสูงกว่าโอกาสที่ควรได้เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และการที่โอกาสทางการศึกษาต่อของนักเรียนภูมิภาคต่ำกว่าโอกาสที่ควรนั้น ส่วนหนึ่งย่อมมีสาเหตุมาจากคุณภาพของโรงเรียน ดังรายงานของคณะกรรมการปฏิรูปการศึกษา และอารีรัตน์ บุญญลักษณ⁹ ที่ว่าโรงเรียนที่อยู่ในส่วนภูมิภาคของไทยส่วนใหญ่มียุทธศาสตร์ที่ต่ำกว่าโรงเรียนในส่วนกลางทั้งระดับประถมและมัธยมศึกษา เพราะสถานศึกษาในชนบทมีขาดครูที่มีคุณวุฒิ และความถนัดในการสอนวิชาเฉพาะ เป็นต้น นอกจากนี้คุณภาพของโรงเรียนที่ทำให้คุณภาพของสภาพแวดล้อมทางการศึกษาต่างกันแล้วโอกาสในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมของผู้ที่ศึกษาอยู่ในส่วนกลางยังมีมากกว่าผู้ที่ศึกษาอยู่ในส่วนภูมิภาค อันอาจทำให้เกิดความแตกต่างทางโอกาสการสอบคัดเลือกผ่านได้อีกด้วย แต่เนื่องจากการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษานั้น ยังใช้วิธีการสอบคัดเลือกที่วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่เป็นส่วนใหญ่ ทำให้บุคคลที่ได้รับการศึกษา ในระดับมัธยมศึกษาจากสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่ต่างกัน มีโอกาสเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยต่างกันด้วย ซึ่งไม่ใช่ความผิดของผู้เรียนหากเป็นความผิดของการจัดสภาพแวดล้อมทางการศึกษาให้มีคุณภาพทัดเทียมกันไม่ได้ จึงน่าจะพิจารณาส่งเสริมให้มีการรับนักศึกษา โดยการคัดเลือกนักเรียนที่คะแนนเฉลี่ยของจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพื่อเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยขอนแก่นต่อไป โดยอาจจะเพิ่มปริมาณการรับจำนวนมากขึ้น เพื่อความเป็นธรรมในด้านโอกาสเข้าศึกษาต่อแก่นักเรียนที่เรียนอยู่ในส่วนภูมิภาค ให้มีโอกาสดำเนินการศึกษาต่อมากขึ้น ทั้งเป็นการส่งเสริมให้เยาวชนในภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศได้มีโอกาสเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยภูมิภาคของตน และจะได้

⁹ คณะกรรมการวางแผนพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา. "การศึกษาเพื่อชีวิตและสังคม," สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2517, หน้า 43 - 73.

¹⁰ อารีรัตน์ บุญญลักษณ. "คุณภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดชลบุรี," (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516).

สำเร็จการศึกษาออกใบประกาศนียบัตรภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งมีพื้นที่ถึงหนึ่งในสามของประเทศต่อไป

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าการส่งเสริมให้มีการคัดเลือกนักเรียนที่คะแนนเยี่ยมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยขอนแก่นนั้นจะมีประโยชน์และควรส่งเสริมโครงการนี้ต่อไปนั้น ถ้าหากจะพิจารณาถึงกรณีทางมหาวิทยาลัยจะเพิ่มปริมาณการรับโดยขยายจำนวนนักเรียนที่คะแนนสูงสุดของแต่ละจังหวัดออกไปมากแล้ว อาจเกิดปัญหาขึ้นได้ว่า คุณภาพการศึกษาจะลดลงไปทั้งนี้เพราะในการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ได้ศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาที่คัดเลือกจากนักเรียนที่คะแนนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สูงสุดร้อยละ 20 คนแรกของจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเท่านั้น และถ้าขยายปริมาณการรับออกไปเกินกว่าร้อยละ 20 คนแรกแล้วกลุ่มนักเรียนที่เข้าศึกษานั้นอาจจะมีคุณภาพต่ำลงจนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ผ่านการคัดเลือกจากนักเรียนคะแนนเยี่ยมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับนักศึกษาที่ผ่านการสอบรวมนั้นแตกต่างกันได้ จึงเป็นการสมควรที่จะมีการศึกษาต่อไปในอนาคต

อนึ่ง เพื่อให้จะให้โครงการรับนักเรียนที่คะแนนเยี่ยมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยขอนแก่นประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์แล้ว ผู้วิจัยคิดว่ามหาวิทยาลัยขอนแก่นควรที่จะได้เปิดสอน คณะ หรือ สาขาวิชาที่มีความจำเป็น และสนองความต้องการของนักศึกษาในภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้เพิ่มมากขึ้น เช่น คำนวณศาสตร์ และสังคมศาสตร์ เป็นต้น เพราะเท่าที่ผ่านมา มหาวิทยาลัยเร่งผลิตบัณฑิตศึกษาศาสตร์ จึงรับแต่เด็กที่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สายวิทยาศาสตร์เท่านั้น เพิ่งจะมีการรับนักเรียนสายศิลป์ เมื่อปีการศึกษา 2517 เข้าศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์ สาขาประถมศึกษา และ ปีการศึกษา 2518 ในสาขามรรคศาสตร์ เพียง 2 สาขาวิชาเท่านั้น¹¹ ซึ่งจะเห็นได้ว่า ไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักเรียนที่จบการศึกษาในส่วนภูมิภาค เป็นเหตุให้นักเรียนเหล่านี้ต้องสมัครสอบคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาในคณะ หรือสาขาวิชาที่ตนต้องการในมหาวิทยาลัยส่วนกลาง ซึ่งไม่ได้เปิดสอนในมหาวิทยาลัยขอนแก่น ดังนั้นผู้วิจัยคิดว่ามหาวิทยาลัยขอนแก่นควรขยายคณะ และเปิดสาขาวิชาให้เพิ่มมากขึ้นเพื่อสนองความต้องการของนักเรียนในภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และยังจะช่วยลดปัญหาต่าง ๆ อันเกิดจากการที่นักเรียนในภูมิภาคเข้ามามีการศึกษาในส่วนกลาง รวมทั้งจะช่วยให้

11

โอกาสของการสอบคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยภูมิภาคของนักเรียนที่จบการศึกษาในภูมิภาคจะสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยซึ่งแสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นที่ผ่านการคัดเลือกประเภทการสอบรวมเข้ามหาวิทยาลัย และประเภทคะแนนเยี่ยมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่แตกต่างกันนั้น มีข้อควรพิจารณา และเสนอแนะดังนี้

1. ส่งเสริมให้มีการคัดเลือกนักศึกษาเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยวิธีการคัดเลือกนักเรียนที่สอบได้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้คะแนนเยี่ยมของแต่ละจังหวัดทั้ง 16 จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อไป

2. มหาวิทยาลัยขอนแก่นอาจจะพิจารณาขยายวิธีการคัดเลือกนักศึกษาระดับคะแนนเยี่ยมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือออกไป โดยกำหนดปริมาณการรับเพิ่มจำนวนมากขึ้น ทั้งนี้เพราะจากการศึกษาของนักวิจัยหลายท่านเห็นพ้องกันว่าโอกาสของการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยของนักเรียนที่อยู่ในภูมิภาคต่ำกว่านักเรียนที่อยู่ในส่วนกลางอยู่แล้ว ทั้งนี้เพื่อความเสมอภาคในด้านโอกาสทางการศึกษา

3. มหาวิทยาลัยขอนแก่นควรเปิดสอนบางสาขาวิชาเพิ่มขึ้นเพื่อสนองความต้องการของนักเรียนที่อยู่ในภูมิภาค ในอันที่จะช่วยให้นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาในภูมิภาคมีโอกาสเลือกศึกษาในมหาวิทยาลัยขอนแก่นได้สูงขึ้น

4. ส่งเสริมและปลูกฝังทัศนคติ และค่านิยมทางการศึกษาให้กับประชาชนที่มีภูมิลำเนาในส่วนภูมิภาค ขณะเดียวกันก็ปลูกฝังให้นักศึกษามีความรัก และความผูกพันกับสถาบันและภูมิภาคที่ตนศึกษาอยู่ เพื่อว่าบัณฑิตที่จบจากมหาวิทยาลัยขอนแก่นจะได้มีส่วนช่วยในการพัฒนาความเจริญก้าวหน้าให้กับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และพัฒนาประเทศในที่สุดคงเจตจำนงในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยภูมิภาค

5. ควรจะได้ศึกษาถึงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นที่ผ่านการคัดเลือกประเภทการสอบรวมเข้ามหาวิทยาลัย และประเภทคะแนนเยี่ยมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในปีการศึกษาต่อไปทุก ๆ ปี เพื่อศึกษาถึงผลสัมฤทธิ์ดังกล่าวว่ามี การเปลี่ยนแปลงจากผลการวิจัยครั้งนี้หรือไม่

6. การใช้วิธีการจับคู่มีปัญหาในเรื่องการสูญเสียกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งอาจจะทำให้ผลการวิจัยไม่สามารถสรุปได้กว้างขวางและครอบคลุม จึงน่าจะมีการพิจารณาศึกษาโดยใช้กลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่ม (Random Sampling) อีกวิธีหนึ่ง

7. ควรจะมีการพิจารณาตัวแปรบางประการที่จะมีผลต่อสัมฤทธิผลทางการเรียนเพิ่มเติมในการศึกษาต่อไป เช่น เซาว์ปัญญา แรงจูงใจ และความสนใจของนักศึกษา เป็นต้น เพราะตัวแปรดังกล่าวแม้จะเป็นตัวแปรที่วัดหรือจัดกระทำยาก แต่ก็อาจจะมีผลต่อสัมฤทธิผลทางการเรียนได้ และทำให้การสรุปอ้างอิงเกี่ยวกับความแตกต่างในวิธีการสอบคัดเลือกกระทำไม่ได้ไม่แน่ชัด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย